

have Valget imellem at forblive i østrigsk Tjeneste eller at indtræde i den italienske Administration, i hvilket Tilfælde Italien enten skulde anbringe dem i Stillinger, svarende til dem, de tidligere havde beklædt, eller pensionere dem i Overensstemmelse med de østrigske Regler.

Det er den i disse Tilfælde anvendte Fremgangsmaade, som synes mest stemmende med Billighed og i det hele mest naturlig. Som det vil ses, bygger den paa det Princip, at Embedsmænd, der fra Fødselen er hjemmehørende i det erhvervede Omraade, ikke bør henvises til at søge Ansættelse eller i Mangel af saadan Pension i en Stat, der efter Erhvervelsen ikke længere er deres Fædreland, men bør overtages af det nye Fædreland, saaledes at dette, hvis det ikke mener at kunne beholde dem i sin Tjeneste, gennem Pensionering yder dem en Godtgørelse for Tabet af deres Stillinger. Derimod er der intet ubilligt i, at de til det paagældende Omraade indvandrede Embedsmænd, der maa ske alligevel før eller senere igen vilde have forladt det, henvises til at holde sig til den Stat, der har forflyttet dem derhen.

Det er da dette Princip — af hvilket der, som ovenfor anført, ogsaa gjordes Brug ved Frankrigs Erhvervelse af Savoyen og Nizza, kun at man her i endnu højere Grad sikrede de i Landsdelene fødte Embedsmænd — som er lagt til Grund for Lovforslagets Bestemmelser om de Embedsmænd, der ikke eller dog ikke straks overgaar i den danske Stats Tjeneste og ikke selv ønsker at vende tilbage til Tyskland (§§ 7—16). Under Forudsætning af, at de er fødte i de sønderjydske Landsdele eller dog har boet der saa længe, at de har været berettigede til at deltage i Folkeafstemningen, skal de, naar de ikke straks overgaar i dansk Statstjeneste, foreløbig sættes paa Ventepenge mod Forpligtelse til at modtage passende Ansættelse, naar den tilbydes dem, og hvis Ansættelse ikke opnaaes, efter to Aars Forløb pensioneres. Saavel Ventepenge som Pension fastsættes efter de tyske Regler, saaledes at de paagældende stilles, som om de samtidig med Suverænitetens Overgang var blevet afskedigede med Pension af det tyske Rige eller Preussen. Ogsaa deres Enker sikres der Pension, ligesom der kan tilstaaes forældreløse Børn af dem Understøttelse i Lighed med Børn af danske Tjenestemænd.

Til de enkelte Paragraffer bemærkes yderligere følgende:

Til § 1.

Idet Lovforslaget i Overensstemmelse med den almindelige Opfattelse gaar ud fra, at Danmark ikke succederer i de bestaaende Embedsforhold, udtaler 1. Stykke, at de hidtil værende Embedsmænd intet Krav har paa den danske Statskasse eller nogen anden offentlig Kasse i Danmark i Anledning af deres tidligere Tjenesteforhold, for saa vidt det ikke hjemles ved de følgende Bestemmelser. Dette maa vel i og for sig anses for selvfølgeligt, men for at udelukke al Tvivl har man dog anset det for hensigtsmæssigt udtrykkelig at udtale det. Saaledes som Stykket er affattet, vil heller ikke de i de sønderjydske Landsdele tidligere ansatte Embedsmænd, der inden Lovens Ikrafttræden er afgaaede med Pension, kunne kræve deres Pensioner udbetalte af den danske Stat, medmindre der tilvejebringes særlig Hjemmel derfor, men den nødvendige Hjemmel vil efter § 19 kunne ligge i en Traktat, hvorved Danmark overtager en vis Del af den tyske eller preussiske Pensionsbyrde.

Efter Definitionen i 3. Stykke indbefattes under preussiske Statseembedsmænd ogsaa Lærere ved de højere og lavere Skoler, der ikke kan anses for kommunale Embedsmænd, samt de Embedsmænd, der hidtil har staaet i Provinsens Tjeneste.

Til §§ 2 og 3.

Medens § 2 giver de tyske og preussiske Embedsmænd, der overgaar i dansk Tjeneste, Ret til efter nærmere Regler at faa deres i den tidligere Tjeneste erhvervede Anciennitet taget i Betragtning ved Lønningsberegning, har man ikke ment at burde give en ubetinget Ret til at faa en mulig Forskel mellem en tidligere højere Løn og den danske Lønning godtgjort som personligt Tillæg, men har nøjedes med at henvise Spørgsmaalet til Afgørelse paa Finansloven for hver enkelt Tjenestemand's Vedkommende. Større praktisk Betydning vil det nævnte Forhold i øvrigt næppe faa.

Til § 5.

Paragraffen opretholder for de tyske og preussiske Embedsmænd, der overgaar i dansk Tjeneste, den Retstilling, de forinden har opnaaet med Hensyn til Pension, saaledes at de medtager den allerede tilbagelagte pensionsgivende Tjenestetid og ikke, naar de afskediges fra den danske Tjeneste, kan faa mindre i Pension end hvad der vilde have tilkommet dem, hvis